

[Formanden.]

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.30.

Mødet udsat kl. 12.02.

Mødet genoptaget kl. 13.30.

Forhandlingen genoptoges.

Ninn-Hansen (KF):

Jeg må skuffe tingets medlemmer med, at jeg vil fravige den praksis, som de foregående ordførere har fulgt, nemlig at afslutte deres taler med at fremsætte et dagsordensforslag; der vil ikke blive fremsat noget forslag til motiveret dagsorden af mig. Derimod vil jeg opfordre til at stemme for det forslag til motiveret dagsorden, som hr. Auken har stillet på 4 partiers vegne, og det vil jeg senere gøre nogle bemærkninger om.

Den forespørgsel, der er stillet af socialistisk folkeparti, er jo i formen en forespørgsel til regeringen, men jeg går ud fra, at SF også ønsker at få et svar på forespørgslen fra os andre, og jeg skal derfor gentage forespørgslens hovedindhold og straks give svaret. Det lyder som bekendt:

»Er det regeringens opfattelse, at den form, som arbejdsmarkedets overenskomstforhandlinger har fået denne gang, ... skal danne model for fremtidige overenskomstforhandlinger på arbejdsmarkedet?«

Svaret er: Ja, det er det. Det er det konservative folkepartis hensigt. Vi ønsker at fortsætte indkomstpoltikken her i landet. Vi mener, at den er nødvendig ikke alene denne gang, men også vil blive nødvendig i den kommende tid, altså op til de næste overenskomstforhandlinger. Vi mener også, at der er en forståelse i meget brede kredse for indkomstpolitikens nødvendighed. Da vi havde afstemningen om mæglingforslaget i sidste uge, var der dobbelt så mange, der stemte for et indgreb som imod. Nu har vi jo haft lejlighed til – og det er måske noget af det bedste ved tidspunktet for denne debat – at vurdere, hvordan reaktionen er dels i befolkningen, dels hos de to organisationer, der ikke selv klarede sagen.

Mit indtryk er ganske klart, at der er en udbredt forståelse i befolkningen for indgrebets nødvendighed. Jeg har ikke oplevet noget tidspunkt her i landet, hvor folketingets indgreb i en konflikt har fremkaldt så lidt modstand som denne gang. Der har jo bogstavelig talt ikke været indvendinger imod, at folketinget greb ind.

Hvad angår de to organisationer, anmodede LOs formand os direkte om at gribe ind, og det står vel mere og mere klart for de fleste eller for alle, at det flertal i Dansk Arbejdsgiverforening, der forkastede mæglingforslaget, ikke gjorde det ud fra ønsket om at bane vej for, at konflikten kunne komme, men mente, således som indkomstpolitikken var lagt op og havde udviklet sig, at det ville være det rigtige, at der blev taget et politisk ansvar. Der er ikke kommet nogen kommentarer, der tyder på, at Dansk Arbejdsgiverforening havde ønsket, at der skulle ske noget andet end det, der faktisk skete i folketinget i sidste uge.

Vi mener altså fortsat, at vi har behov for denne indkomstpolitik. Men vi vil da ikke dermed sige, at vi har fundet de vises sten med hensyn til fremgangsmåden. Hr. Christoffersen var inde på forskellige måder, hvorpå man kunne forbedre indgangen til en indkomstpolitik, og det er jo noget, vi får lejlighed til at drøfte, inden vi står over for de helt afgørende overenskomstforhandlinger næste gang.

Jeg vil blot henlede opmærksomheden på, at det konservative folkeparti flere gange har fremsat forslag om nedsættelse af et kontaktudvalg, som i god tid kunne forberede sådanne indgreb, som der her er tale om, et kontaktudvalg, hvori regeringen og de afgørende organisationer forinden kunne drøfte tingene og tilrettelægge en indkomstpolitik, ligesom vi har foreslået, at man fik Det økonomiske Råd tilknyttet et sådant kontaktudvalg. Det er en tanke, vi gerne vil vende tilbage til på et senere tidspunkt ud fra ønsket om at forberede indkomstpolitikken bedst muligt og – det gør jeg opmærksom på – give organisationerne noget større muligheder, end de har haft denne gang, til selv at medvirke til at give råd om, hvilke lovindgreb der er ønskværdige, for at man kan nå frem til den løsning, som også de finder rigtig. Jeg tænker selvfølgelig ikke mindst på, hvilken skattepolitik, eventuelt skattenedsættelser, man kunne ønske at få gennemført for at forberede en indkomstpolitisk løsning.

Vedrørende det nu ophøjede mæglingforslag